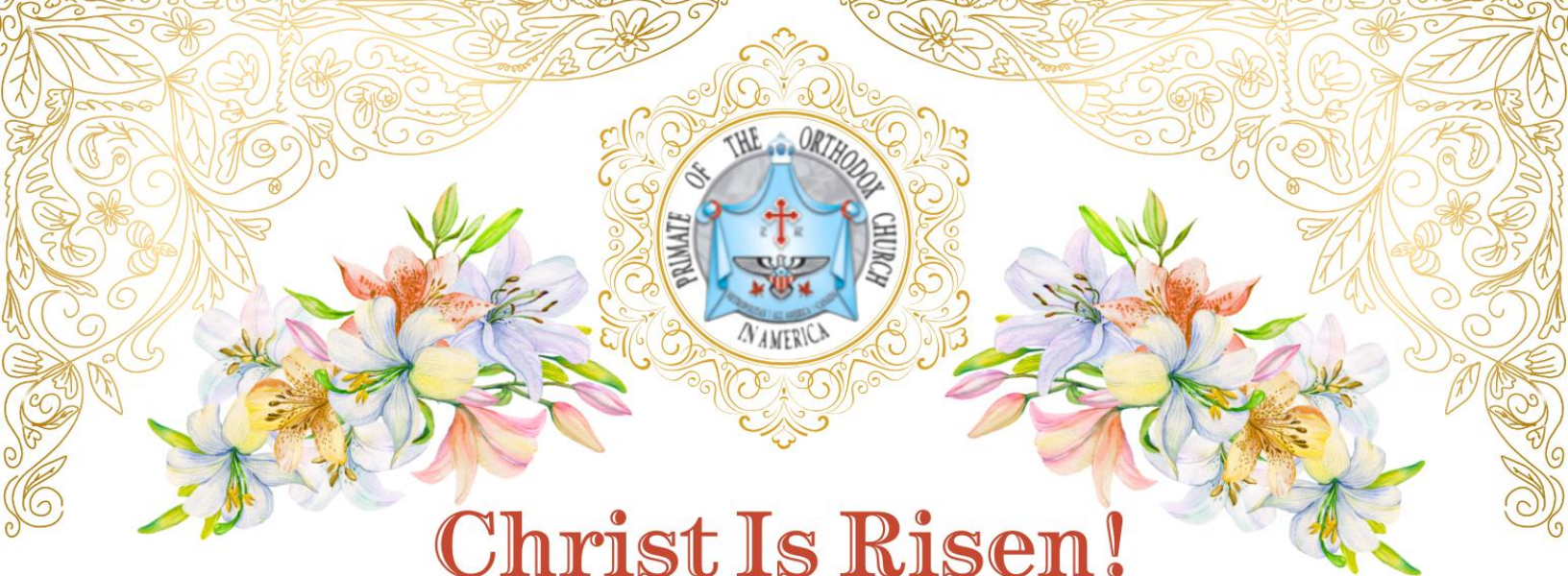

Christ Is Risen!

20 aprilie 2025
Protocolul 04/001

Clerului, monahilor și credincioșilor Bisericii Ortodoxe în America,
Iubiți fii și fiice duhovnicești,

Hristos a înviat! Adevărat a înviat!

*„Aceasta este ziua aleasă și sfântă, întâia a Sâmbetelor,
împăratească și stăpână al zilelor, sărbătoarea sărbătorilor, ziua sfântă a zilelor sfinte.
În această zi Îl binecuvântăm pe Hristos în veci.”*

Așa auzim la Utrenie cantarea a opta din Canonul Pascal compus de Sfântul Ioan Damaschin, care numește această zi, „sărbătoare a sărbătorilor” și, pe măsură ce sărbătorim această sărbătoare a sărbătorilor, această primă și cea mai mare dintre sărbători, am putea pune o întrebare aparent simplă: ce sunt sărbătorile și de ce le sărbătorim? Această întrebare pare deosebit de potrivită pe măsură ce lumea din jurul nostru devine din ce în ce mai haotică și complexă. În mijlocul tuturor schimbărilor și a aglomerației cotidiene, cum putem să economisim timp doar pentru a sărbători și a nu face nimic de folos?

Mulți dintre noi suntem familiarizați cu salutul festiv din tradiția slava, *sprazdnikom*. Cuvântul cheie aici este *prazdnik*, cuvântul slav pentru sărbătoare sau sărbătoare, care derivă la rândul său din adjectivul *prazdny*, care înseamnă „gol” și, prin urmare, „inactiv”. Dar acest gol, sau lenevie, nu este doar o expresie a absenței. Sărbătoarea are un conținut pozitiv, dar acest conținut nu este făcut de om: este ceva făcut de Dumnezeu, ceva pe care inacțiunea noastră ne permite să-l întâlnim și să-l apreciem. Sărbătorile sunt zile în care rămânem leneși pentru ca Dumnezeu să poată acționa; sunt zile pe care le golim de propriile noastre lucrări, ca să le putem umple cu amintirea lucrurilor lui Dumnezeu: faptele Lui, prezența Lui, slava Lui.

După cum Domnul spune, *Sabatul a fost făcut pentru om, iar nu omul pentru Sabat* (Marcu 2:27). Am abuzat de voința noastră liberă, am păcătuit și am pierdut bucuria neîntreruptă a lui Dumnezeu, fiind

în schimb blestemați să mâncăm prin sudoarea frunții noastre (Facere 3:19). Dar Dumnezeu, în mila Lui, ne-a dat sărbătoarea, o zi în care ne putem întoarce la starea noastră paradisiacă. Lăsăm deoparte munca care este rezultatul păcatului nostru și, cel puțin pentru o zi, ne consacram odihnei adevărate, singurului lucru necesar: închinarea în duh și adevăr, al cărei ceas vine și acum este (Luca 10:42, Ioan 4:23). Deci, așa cum am cântat la canon, sărbătoarea este ziua în care Îl binecuvântăm pe Hristos intru toți vecii.

Ziua sărbătorii, în acest fel, devine o icoană a persoanei îndumnezeite, plină de energiile divine — activitatea lui Dumnezeu, mai degrabă decât a sa. Sfinții își golesc inimile, viețile, ființa lor, de tot ce este lumesc și pătimas, pentru ca Dumnezeu să locuiască acolo ca templu al Său sfânt. Sărbătoarea este, de asemenea, o icoană a vieții viitoare, în care aleșii nu vor mai cunoaște truda sau grija, ci doar ospățul nesfârșit al împărăției, închinarea neîncetată cerească a unicului Dumnezeu în Treime slăvit.

Astfel, în această cea dintâi sărbătoare a sărbătorilor, mă rog ca toți să lăsăm deoparte ostenele noastre de post și să ne bucurăm de ziua pe care Domnul a făcut-o, Duminica strălucitoare, Paștele Lui cel mare și sfânt (Ps. 117, 24). Pe urmele Domnului nostru care se golește pe Sine, am lucrat timp de șase săptămâni pentru a ne curăța inimile și viețile de tot ce nu se cuvine, nu pentru a putea fi goli, ci pentru a fi umpluți, după măsura și capacitatea proprie, de harul pe care Hristos îl aduce în lume prin Învierea Sa făcătoare de viață. Hristos S-a odihnit după șase zile de muncă, iar acum, după cele șase săptămâni de muncă din Postul Mare, ne cheamă să intrăm în odihna Sa, să ne găsim pacea în El și marea mântuire pe care El a adus-o pentru noi pe Lemnul Crucii.

Hristos a înviat, Pacea lui Dumnezeu, însuși Pacea divină și astfel, în mijlocul unei lumi agitate și învolburate, găsim pace veșnică la sărbătoarea sărbătorilor Sale. Fie ca harul, pacea și bucuria Învierii Sale să rămână cu voi toți, mereu, acum și în veacurile viitoare.

Întâmpinându-vă cu bucurie de sărbătoare și bucurie pascală și asigurându-vă de rugăciunile și binecuvântarea noastră, rămân,

Al Vostru în Hristos,

+ Tikhon

Arhiepiscop de Washington și
Mitropolit al Americii și Canadei